

Leokadia Rogowska

Szczecin.

143

Gosciemadze

Życiorys

Ja Leokadia Rogowska córka Stanisława i Stanisławy z d. Chmura ur. 28 lutego 1929 r. Szczecin w rodzinie rolniczo-chłopskiej. Do szkoły podstawowej uczęszczałam w Szczecynie gdzie ukończyłam siedem klas. Wychowywałam się przy rodzicach i pracowałam w gospodarstwie rolnym u rodziców. W czasie okupacji Niemcy szczególnie prześladowali ludność wsi Szczecin. We wsi Szczecin i pobliskich wioskach organizował się ruch oporu przeciwko Niemcom. W 1942 r. powstała placówka NSZ w Szczecynie, placówkę organizował Kamiński Józef ps. "Kania" do placówki były organizowane dziewcząt i chłopców w różnym wieku, szkolenia prowadził kpr. Aleksander Jurak. Ja przed wstąpieniem do placówki zapoznałam partyzanta o nazwisku "Jan Rogowski ps. "Łoś" który był w oddziale majora "Łęba". Do organizacji między innymi zatrudniał mnie Jan Rogowski. Ja do placówki NSZ w Szczecynie wstąpiłam w sierpniu 1943 r. Po przeszaleniu wojskowo - organizacyjnym, które prowadził pionier wojska polskiego kpr. Jurak Józefem przysięgę w sierpniu 1943 r. w obecności kpr. Juraka i komendanta placówki Kamińskiego Józefa ps. "Kania" i otrzymałam ps. Lusia "Pełniłam funkcje leżarka-sanitariusz aż do powrotu mojego byłem często postrzelona. Nosilałam leki, bandaży z apteki Gosciemadów do placówki NSZ w Szczecynie, przekazując osobiste kpr. Jurakowi. Przenosiłam tajną korespondencję, oraz inne wiadomości do oddziału mjr. Łęba. Je wszystkie wiadomości przekazywałam trójce organizacyjnej, pod ps. Most" i ps. "Łojec" Robiliśmy wywiady o ruchach wojsk Niemieckich, które często pojawiały się w naszej wsi i przekazywałam do placówki kpr. Jurakowi, który się tymi sprawami

zajmował. Porokrotnie brałam udział z koleżankami w przewozieniu zapasami konnymi żywności ze wsi Szczecyr dla oddziału mjr. Łęba. W naszym domu przebywali partyzanci z oddziału Łęba o nazwisku Jan Rogowski ps. "Łoś", ps. "Rura" ps. "Ułan" "Odrodzenie". Przygotowałam posiłki dla tych przebywających partyzantów. W naszej obozie była przechowywana duża ilość amunicji dla oddziału mjr. Łęba. W czasie pacynifikacji wsi Szczecyr przez Niemców 2 lutego 1944 r. brałam udział jako sanitariuszka w opatrywaniu rannych. W czasie pacynifikacji zginęła część mojej bliskiej rodziny mój dziadek i babcia, a całe gospodarstwo zostało spalone. W 1944 r. w lipcu NSWD wraz z UB przeprowadziły aresztowania podejrzanych o przynależność do NSZ-tu. Jan Rogowski ps. "Łoś", który został ciężko ranny w czasie aresztowań partyzant NSZ został wywieziony przez UB do szpitala w Kraśniku. Po pewnym czasie osobiście zorganizowałam akcję, w której ze sobą stojąc kobiecą w klinikę w szpitalu przebrłam i wyprowadziłam urzędu wymienionego partyzanta którego pewien czas ukrywałam i opiekowałam się w piwnicy w swojej piwnicy w środku gospodarstwa w Szczecynie. Po częściowym wyzdrowieniu Rogowskiego Jana wyjechałam do Opola Śląskiego gdzie ukrywałam się do 1947 r. Moja przynależność do NSZ-tu trwała od sierpnia 1943 r. do sierpnia 1944 r. Obecnie jestem recrastką i mieszkam w Gnieźnie.

Mój nr. reły [redakcja]

Spisane pod dyktando Wędra Barbary

Rogowska Leokadia